BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

Anul al 57-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 165 Marți 18 Iunie 1940
8 Pagini P

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN TARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR, ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

PARISUL

Cu o profundă emoție, opinia publică românească a înregistrat știrea că Parisul a fost ocupat de trupele germane după ce Comandamentul suprem francez a hotărît să-l declare oraș liber și să nu-l apere. Când cu câteva zile înainte se anunțase, din diferite părți, că Parisul va fi apărat, aci, la noi, ca și pretutindeni în lume, inimile s'au strâns: fiecare popor, fiecare om avea parcă sentimentul că dacă va fi distrus Parisul se va distruge ceva și din propria lui ființă, din structura lui sufletească, din patrimoniul lui moral și spiritual.

Parisul e mai mult decât capitala unei țări: el e focarul de lumină ale cărui raze se revarsă asupra întregii omeniri; el e tezaurul lumii, unde sunt acumulate, prin munca, străduința și geniul atâtor generații, mărturiile epocilor glorioase și ale triumfului spiritului uman, creațiunile desăvârșite ale celor mai înalte însușiri omenești. Către el s'au îndreptat dealungul veacurilor pașii celor însetați de cultură; de acolo au pornit atâtea binefaceri ale civilizației; spre el s'au îndreptat neîncetat și cu încredere privirile asupriților. Gândul că această comoară a lumii, această temelie a civilizației ar putea fi distrusă, a umplut toate inimile de o profundă îngrijorare și de aceea, când a sosit vestea că înaltul comandament francez a hotărît să declare Parisul oraș liber și să nu-l apere, un sentiment de emoționată ușurare a cuprins toate sufletele, deși toată lumea înțelege cât de dureroasă a trebuit să fie pentru Franța această hotărâre.

Franța prin acest gest a adus un nou serviciu omenirii și civilizației. Poate că din punct de vedere militar, din punctul de vedere al strategiei și al interesului tragic al armatelor în retragere, apărarea Parisului ar fi putut servi cauzei momentane. Dar, în concepția ei, atât de conformă cu o seculară tradiție, Franța a socotit că, oricât de grele ar fi sacrificiile ce vor urma, ea trebue să păstreze omenirii Parisul.

In aceste zile de atât de grele încercări pentru poporul francez, salvarea Parisului apare ca o victorie a spiritului francez.

Și poporul român înțelege întreaga valoare morală a hotărîrii comandamentului francez de a salva Parisul de distrugere și își exprimă speranța că ocupanții de azi ai Parisului vor da victoriei lor actuale meritul de a fi păstrat omenirii intactă această comoară.

NUMIREA MINISTRULUI SOVIETIC LA BUCUREȘTI

Guvernul sovietic, după cum s'a anunțat, a hotărît să numească la București ca ministru al U. R. S. S. pe d. Lawrentiev, fost ministru la Sofia.

Se știe că de câtva timp, legațiunea Uniunei Sovietice era lipsită de un titular.

O asemenea situație nu putea servi bunelor relațiuni pe care România a afirmat totdeauna că vrea să le întreție cu Uniunea Sovietică și a căror utilitate pentru ambele țări, chiar guvernul sovietic a recunoscut-o în diferite împrejurări.

Hotărîrea de a se numi un ministru la București înseamnă reintrarea în normal a relațiilor diplomatice dintre România și vecinul ei dela Est.

Această reintrare în normal corespunde politicei românești ale cărei principii fundamentale sunt menținerea păcii și a securității teritoriului național și întreținerea de bune relațiuni cu toate statele dar mai ales cu vecini ei. Străduințele României n'au încetat de a se afirma în această direcție și de aceea, reintrarea în normal prin numirea unui titular la legațiunea sovietică, constitue, pentru opinia publică românească, o indicație că și la Moscova se apreciază această politică rectilină a României și că, pe terenul unor raporturi diplomatice normale între cele două țări, interesele reciproce vor găsi un favorabil teren de desvoltare.

ARMATA MODERNĂ

Războiul actual este plin de învățăminte în ce privește organizarea modernă a armatei spre a răspunde cerințelor multiple ale apărării naționale. La aceasta au contribuit, într'o mare măsură, progresele științelor pozitive, dezvoltarea tehnicei, invențiile și descoperirile, lucrările efectuate în laboratoare și institute de specialitate, folosirea în alte condiții a diferitelor arme vechi și noui după cerințele tacticei și strategiei moderne.

De fapt, fiecare război s'a deosebit de celelalte din trecutul apropiat, sau depărtat, prin progresele ce s'au realizat în diferite ramuri ale științei, ca și în mijloacele de apărare, de comunicație și de transport.

In epoca noastră apariția aeroplanului și folosirea lui ca armă ofensivă și defensivă, sau ca mijloc de transport, a creat războiul aerian cu efectele lui cunoscute. Și aviația e departe de a fi atins, prin viteză și ca mijloc de atac, maximum de progres. Mecanica și motorizarea au impus și ele adânci transformări în organizarea formațiunilor diferitelor arme.

Concepțiile considerate noi în materie militară, aeriană și navală, care se aplică în războiul actual, nu sunt de cât rezultanta progreselor ce s'au realizat în ultimele două decenii în științele pozitive, în industriile aeronautice, de armament și chimice, în tehnică, ca și lucrările efectuate în laboratoare, uzine și ateliere de specialitate. In asemenea condiții nu mai poate fi vorba de formarea unei elite restrânse militare, ci de formarea unei armate, bazată pe tehnicieni, pe specialiști, pe oameni, care trebue să cunoască și să mânuiască tot felul de arme și să se folosească de progresele ce s'au realizat în toate ramurile științelor pozitive, în legătură cu organizarea forțelor necesare apărării naționale.

Armatele nu mai pot fi astăzi constituite pe aceleași baze ca cele din trecut, adică mai mult pe numărul—massă și un armament simplificat și pe o instrucție foarte redusă a luptătorilor. In războiul modern, calitatea trece înaintea cantității; valoarea profesională a individului, pe lângă celelalte însușiri de ordin militar și moral, trece înaintea valorii numărului luat ca colectivitate, ca massă.

Astăzi, aviația, artileria, trupele de infanterie și de cavalerie, formațiunile blindate și motorizate dispun de numeroase arme automate de variate instrumente mecanice și de precisie, de tot felul de mașini și de vehicule motorizate, de un material tehnic complex, care reclamă o manipulare conștiincioasă, o folosire a lor practică, cunoștințe variate, o instrucție profesională asociată cu antrenamentul necesar. De aceea trebue și noi să tragem învățămintele necesare din actualul război, spre a dispune de o armată organizată pe bazele impuse de cerințele tehnicei moderne.

Cancelarul Hitler

răsplătește meritele celor ce s'au distins in luptele din Norvegia

Berlin, 15 (Rador). — *Agenția „DNB" comunică:*

După propunerea făcută de comandantul-șef al marinei de război marele amiral dr. H. C. Raeder, Fuhrer-ul și comandantul suprem al armatei a conferit Crucea de cavaler al Ordinului Crucea de fier, ca recunoștință pentru meritele lor în timpul campaniei din Norvegia, amiralului Carls, vice-amiralului Luetjens și contra-amiralului Schmudt,

TURCIA ȘI SPANIA

FAȚĂ DE RĂZBOIUL DIN MAREA MEDITERANĂ

de I. LUGOSIANU

La cele două extremități ale Mediteranei, două State sunt adânc interesate de desfășurarea războiului dintre Italia și Puterile occidentale: la răsărit Turcia, aliată cu Anglia și Franța; la apus, Spania naționalistă, strâns legată de Germania și Italia, prin comunitatea de ideologie politică, prin asemănarea aspirațiilor lor în Mediterana și prin amintirea luptelor duse în comun pentru instituirea regimului spaniol de astăzi.

Turcia e aliată cu Marea Britanie și Franța prin tratatul tripartit semnat la Ankara, la 19 Octombrie 1939. Acest tratat are un caracter strict defensiv și prevede două feluri de îndatoriri: unele de asistență mutuală, în cazul când una din părți ar fi victima unei agresiuni în Marea Mediterană; celelalte de consultare, în cazul când ar fi vorba de vreo agresiune în orice altă regiune și în general dacă ar exista vreo primejdie de extindere a războiului.

Desi tratatul este încheiat în condiții de deplină reciprocitate, obligațiile, care decurg din el nu au totuși aceiași extindere: Anglia și Franța trebue să dea ajutor Turciei, în caz de agresiune, oriunde s'ar produce și din partea oricui ar veni. Indatorirea Turciei se mărginește la Mediterana și la funcționarea garanțiilor franco-engleze în Balcani. Prin așa numita „clausă rusă", obligațiile tratatului exclud orice act de războiu din partea Turciei contra Uniunii Sovietice, chiar dacă aceasta ar fi în conflict cu Anglia și Franța.

Obligațiile anglo-franceze de a da ajutor Turciei sunt deci universale; obligațiile Turciei au un caracter regional și deși textul articolului 2 al tratatului din Ankara întinde în general obligațiile de asistență mutuală la Mediterana, e foarte probabil că prin înțelegeri speciale, acestea se aplică în fapt numai la basinul răsăritean al Mediteranei.

In aceste condițiuni, reacțiunea Turciei la declarațiile din 10 Iunie ale d-lui Mussolini, este așteptată cu o explicabilă neră dare în amândouă taberele beligerante.

După informațiile agenției D. N. B., guvernul turc ar fi hotărît să nu intre în războiu în contra Italiei, ci numai să întărească măsurile sale defensive. Potrivit informațiilor Agenției Reuter, care dă relațiuni despre desbaterile partidului republican al poporului, fruntașii acestuia ar fi precizat că „Turcia trebue să procedeze loial, însă cu prudență, luând în considerare toți factorii problemei", iar declarațiile făcute Vineri în fața partidului republican al poporului ca și în fața partidului independent de Președintele Consiliului și de ministrul Afacerilor Străine ar fi întâmpinat aprobarea unanimă a deputaților.

Obligațiile de asistență ale Turciei sunt automatice, așa cum rezultă din textul tratatului, dar pare învederat că, atâta timp cât nu este direct atacată și intru cât declarațiile ducelui interesează și Statele balcanice aliate și în mare măsură Uniunea Sovietică, State față de care Turcia are obligațiuni positive sau negative, ea se consideră în drept să examineze, consultându-se în acest scop cu Aliații săi mediteraneeni, toate repercusiunile politice și militare ca și modalitățile eventuale ale punerii în funcțiune a tratatului său de alianță.

La ceilaltă extremitate a Mării Mediterane, Spania urmărește cu cea mai vie atenție desfășurarea luptelor din Franța și mai ales extinderea la Mediterana a unui conflict, care o interesează deopotrivă pe litoralul metropolitan, ca și pe țărmul african al Marocului spaniol.

Primul efect al intrării Italiei în războiu a fost trecerea Spaniei de la politica de neutralitate la politica de nebeligeranță. Spania își rezervă astfel libertatea de acțiune, de care va înțelege să se folosească potrivit împrejurărilor, în loc de a rămânea într'o politică pasivă de neutralitate. Manifestațiile făcute de tineretul falangist pentru restituirea Gibraltarului arată, deși oficial au fost interzise de guvern, direcția către care se îndreaptă simpatiile Spaniei naționale.

Ocuparea Tangerului, la 14 Iunie, de trupele marocane spaniole nu pare a fi un rezultat al noii politici de nebeligerantă a Spaniei. Ea a fost făcută de acord cu auto-

(Continuare in pag. 2-a)

Cum vede Berlinul

noua ofensivă germană împotriva liniei Maginot

Svonuri despre posibilitatea unei păci separate intre Franța și Germania

Prin telefon dela corespondentul nostru din Berlin

Berlin, 15. — **Predarea orașului Paris de către comandamentul francez și ocuparea capitalei franceze de trupele germane continuă să fie considerată aci ca un mare eveniment.**

Comunicatul german, după ce a anunțat încheerea capitolului al doilea din operațiunile din Franța, anunță acum începerea celui de al treilea capitol al acestor operațiuni, precizând în această privință marile succese ale trupelor germane. Situația trupelor franceze este arătată în culorile cele mai negre, relevându-se în primul rând faptul că prizonierii făcuți în ultimele lupte fac parte nu mai puțin din opt divizii, ceea ce dovedește că comandamentul francez a căutat să adune în grabă trupe din diferite puncte, spre a putea face față atacului german.

Din relatările comunicatului german se poate vedea în același timp că acțiunea trupelor germane se îndreaptă acum de pe aripa de Vest spre aceea de Est. Dacă ieri părea încă îndoelnică presupunerea în legătură cu începerea unei acțiuni frontale împotriva liniei Maginot, faptul că comandamentul german a început acum o ofensivă dela Nord spre Sud împotriva acestei linii se confirmă cu prisosință. O știre primită azi după amiază arată reușita deplină a acestei mari ofensive a trupelor germane pe un front foarte întins, căci ea anunță cucerirea forturilor Vaux și Mare făcând parte din grupul de forturi dela Verdun.

Toate acestea fac să se deducă pericolul în care se află trupele franceze din regiunea Metz, precum și acelea dela Sud de Saar, până la granița Elveției. Acelaș pericol pare să fie expus tot frontul francez dela Argonne până la râul Somme.

*

Bineînțeles că toate aceste succese ale trupelor germane fac să circule în opinia publică germană svonuri, dintre cari unul e pus pe primul plan, mai ales că cercurile autorizate dela Wilhelmstrasse îi atribue destulă importanță, relevându-l.

Se spune, între altele, aci, că toate svonurile de pace n'au nicio însemnătate, deoarece Germania, față de desvoltarea favorabilă a operațiunilor armatelor sale, n'are nicîun motiv să încetească războiul.

In schimb, cercurile politice neutre din Berlin, bazându-se pe desfășurarea atât de impresionantă a războiului în favoarea Germaniei, pun totuș pe tapet o posibilitate în favoarea căreia ar pleda chiar consiliul de miniștri francez, convocat pentru astă seară și asupra căruia este îndreptată atenția tuturora. Bineînțeles că se relevă în această direcție și anumite știri din sursă străină, care arată că numele mareșalului Petain este foarte mult numit și anume ca acela al unei persoane care s'ar bucura de destul prestigiu și de deosebită autoritate spre a putea începe tratative pentru încetarea ostilităților și totodată pentru încheerea unei păci separate între Franța și Germania.

Bineînțeles că toate aceste presupuneri nu sunt făcute decât spre a schița atmosfera de aci, așa cum poate fi dedusă din discuțiile cercurilor oficiale și din acelea ale cercurilor politice.

FILME

Jucând poker, cele două perechi de socri discută condițiunile în care se va desfășura filmul apropiatei căsătorii.

— Să luăm ca arbitri pe tineri, își dă cu părerea cel mai în vârstă. In definitiv, pentru ei se face totul.

Dupăce se consultă în camera de-alături, logodnicii se prezintă la braț și pronunță hotărîrea.

— Invităm pe toată lumea la un restaurant de vară. Este loc mai mult și aer mai curat de cât acasă. Se va petrece mai bine. Se va dansa într'un spațiu mai larg.

— Și nu ne va dispare nimic de valoare, spune o soacră.

— Bun și aprobat.

In seara nunții, grădina inundată de lumini colorate tresaltă de veselie. De mult aștepta ea — și mai ales patronii — un dever atât de oportun în vremurile când ploile s'au luat la întrecere cu grijile.

Inainte de a se da semnalul retragerii, sosește la masă nota, pe o farfurie cu chenar aurit.

— Eu plătesc, zice tatăl mirelui.

— Pardon, asta mă privește pe mine, intervine tatăl miresei, Cât e?

— Treizeci de mii.

— Poftim.

Dar mâna înțepenește în buzunar.

— Mi-a furat portofelul!

Asistența sare de pe scaune.

— Nu e nimic, spune calm cuscrul. Mi-a fost scris să plătesc eu.

Dar și el rămâne înmărmurit

Pungașii de buzunar operase pe ambele fronturi.

Și s'a plecat dela nuntă ca de la înmormântare.

DON JOSE

IN EGIPT

Avioane engleze pe de-asupra deșertului în apropiere de piramide.

RUSIA SOVIETICĂ OCUPĂ LITUANIA

LITUANIA A ACCEPTAT ULTIMATUL SOVIETIC

Moscova, 15 (Rador). — Corespondentul agenției „Reuter" transmite:

Postul de radio Moscova a anunțat că Lituania a acceptat ultimatul prin care guvernul Uniunii Sovietelor revendică dreptul de a ocupa teritoriul lituanian cu „forțe suficiente".

Ultimatul trebuia să expire astăzi și decizia Lituaniei a fost comunicată d-lui Molotov de către ministrul Lituaniei la Moscova.

(Alte amănunte în corpul ziarului)

SCRISORI DIN BELGRAD

IUGOSLAVIA ȘI RĂZBOIUL ITALIEI

de dr. D. GREGORICI

Belgrad, Iunie

Hotărîrea Italiei de a intra în războiu n'a provocat nici o surpriză la Belgrad. In Iugoslavia se știa că între Berlin și Roma există acea colaborare necesară, care presupuneau o acțiune comună și scopuri comune. Italia și Germania trebuiau să fie considerate dela începutul războiului drept aliați. Imprejurarea că Germania își conducea acțiunea sa în formă de războiu, iar Italia a avut o altă formă, n'a putut schimba întru nimic colaborarea intimă dintre ele. Mai ales după conferința dela Brenner a fost clar că această colaborare va necesita o intervenție cu armele din partea Italiei.

Marile pregătiri de războiu ale Italiei au fost urmărite cu atenție la Belgrad. S'a observat în special de aci, în mod cert, mobilizarea spirituală care urmărea accentuarea tot mai mare a scopurilor și dorințelor italiene în bazinul Mării Mediterane. Anumite manifestări cari ar fi putut interesa Iugoslavia, în unele direcțiuni, n'au fost privite la Belgrad ca o atitudine oficială italiană, deci bunele relațiuni dintre Roma și capitala Iugoslaviei n'au fost turburate. Inițiativa italiană așteptată de mult la Belgrad, n'a avut deci impresia pe care ar avea-o un eveniment survenit prin surprindere. In cuvântarea Ducelui dela 10 Iunie s'au precizat atât motivele cât și scopurile războiului italian. Bel-

(Continuare in pag. 2-a)

A TREIA FAZĂ A BĂTĂLIEI DIN NORDUL FRANȚEI

Germanii au cucerit Verdun și au străpuns linia Maginot.—Operațiile din Normandia, Champagne și din zona Alpilor

Faza a doua a bătăliei din Nordul Franței s'a sfârșit prin ocuparea de către germani a patru centre vitale importante: Paris, Reims, Rouen, Le Hâvre.

Faza a treia a bătăliei a început eri pe un front mai întins de aproximativ 600 km., între mare (sud de Le Hâvre) și zona fortificată Maginot. Armatele franceze au continuat retragerea lor și în cursul zilei de eri, urmărite de aproape și atacate în diferite regiuni de cele germane.

La vest, în Normandia, o luptă violentă s'a dat în sectorul cuprins între litoralul mării și localitățile Louviers—Evreux. Trupele germane dela extrema aripei drepte atacă în direcțiile Caen, Argentau, Verneuil.

La sud de regiunea parisiană, ca și în cele învecinate dela vest și est, șoselele fiind aproape blocate din cauza numeroaselor coloane de trupe în retragere și a convoiurilor de refugiați, comandamentul armatei franceze a interzis circulația vehiculelor civililor în zonele acestea.

In ce privește curentele mari de transporturi de trupe și de aprovizionare în zona armatelor franceze, între mare și Meusa, s'a creat o situație grea în urma ocupării de către germani a centrelor vitale importante și a nodurilor de comunicații.

Cum cele mai multe rocade trec prin Paris, iar căile de ape navigabile — Sena, Oise și Marna — pe care se putea face aprovizionarea armatelor franceze dela nord, sunt în zona ocupată de germani, se explică dificultățile ce le întâmpină în această fază delicată a retragerii pe alte linii, armatele franceze dela aripa stângă și centru.

In regiunea Champagne presiunea germană s'a accentuat în direcțiile Troyes—St. Dizier, iar la sud de Argonne trupele franceze au fost atacate și împinse spre sud-est, — direcție opusă celei urmată în retragerea lor.

Intre Meusa și sectorul puternic fortificat Verdun germanii au atacat cu forțe considerabile și după un violent bombardament al artileriei ultragrele, toate uvragiile întărite de pe ambele maluri ale Meusei, au fost distruse. După această operațiune trupele germane au trecut Meusa prin mai multe puncte și au atacat întregul sector fortificat al cetății Verdun, care, în timpul războiului mondial (1916) a fost teatrul unor lupte neobicinuit de crâncene. Atunci cetatea Verdun a rezistat. Eri, atacul german a fost în așa mod organizat, încât după cucerirea forturilor Vaux și Marre, a căzut fulgerător întreaga centură fortificată cu orașul și cetatea Verdun.

In zona liniei Maginot și anume în sectorul Sarre, s'a produs un mare atac al escadrelor aeriene de bombardament germane, simultan cu un puternic atac de front dat de importante formațiuni armate sprijinite de artileria ultragrea și de celelalte calibre. Aceste formațiuni germane au reușit să străpungă pe un front larg zona fortificată Maginot la sud de Saarebruecken. In urma acestor evenimente situația armatei franceze dintre Meusa și linia Maginot a devenit extrem de critică. Ea este amenințată să fie prinsă în cleștele deschis de armata germană. După comunicatul marelui cartier general german, ele au cucerit numeroase fortificații. Pe noul front al Alpilor, comunicatul oficial italian anunță, că s'a perfecționat dispozitivul prevăzut dealungul acestui front și trupele italiene au ocupat câteva localități dincolo de frontieră de pe teritoriul francez.

In regiunea Alpilor, ca și în aceea a gurei dela nord, terenul joacă un rol important, — mai important decât în alte regiuni ale teatrului de războiu din occident.

Organizațiile defensive franceze sunt mai limitate decât în zona Maginot.

In această regiune muntoasă de frontieră au fost întărite barajele văilor și sunt două sectoare fortificate mai importante — Briançon și Nice —, de care se vor izbi trupele italiene în acțiunea lor ofensivă în direcțiile principale: Draguignan — Toulon — Marseille și Briançon — Grenoble — Lyon.

Prezintă o deosebită importanță calea de pătrundere prin Briançon, care e o poziție întărită de primul ordin și comandă marele drum istoric și strategic din Italia în Franța, prin Mont Genèvre.

Briançon dispune de o triplă centură fortificată cu 13 forturi modernizate, dintre care cele principale sunt pe malul stâng al râului Durance.

La N.-E. de Briançon e Mont Genèvre — faimosul Ianus din timpul Romanilor — pe lângă care trece drumul ce l-au întrebuințat toate armatele din antichitate și până în epoca modernă spre a trece impunătorul masiv al Alpilor. Drumul actual a fost construit în 1802, pe când cel antic urma un traseu în apropiere.

Pe marea Mediterană, lângă coasta Liguriei, a fost o luptă navală în zorii zilei de eri, în care s'au angajat unități din marina italiană și din marina adversă, — comunicatul oficial italian nu precizează dacă vasele erau britanice, sau franceze. In această luptă, la care a luat parte și artileria de coastă italiană, un torpilor italian „Calatofino" a torpilat două distrugătoare mari, dintre care unul s'a scufundat. La granița egipteană a Africei septentrionale italiene, puternice formațiuni blindate engleze au atacat posturile italiene. Ele au fost respinse cu ajutorul aviației. S'au făcut și incursiuni nocturne cu avioanele de-asupra câtorva orașe din Italia de nord și centrală.

R. SEIȘANU

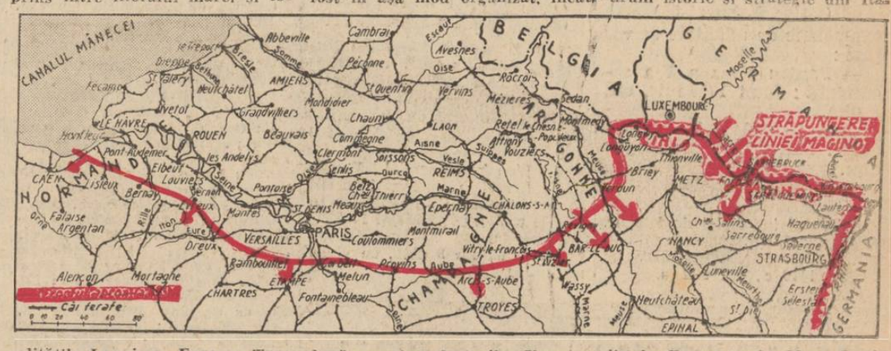

DIN BALCONUL PALATULUI VENEȚIA

...d. Mussolini anunță poporului italian intrarea Italiei în război alături de Germania